

Молодий комунар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання
XX

№ 107 (2679)

ЧЕТВЕР,

6

ВЕРЕСНЯ
1979 РОКУ.

Газета виходить
з 1939 року

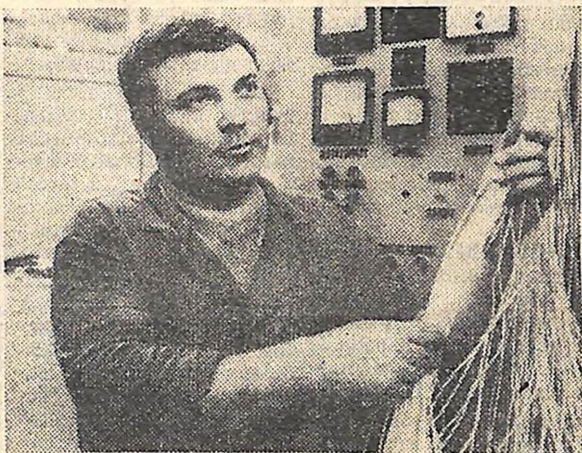
Ціна
2 коп.

КОТУШКИ з дротом, трансформаторна сталь, шпильки блискучіно складаються в єдине ціле, відводи підпаяно до клем... Усе, прилад готовий. І навіть приєднаний відділ технічного контролю рідко коли має претензії до якості роботи комсомольсько-молодіжної бригади монтажників малогабаритних трансформаторів з першого цеху Олександрійського електромеханічного заводу. Вже давно для бригади, в складі якої 26 чоловік, стало правилом — працювати лише якісно. Ці слова — зовсім не бравада. Мовляв, виходить добре — значить, можемо працювати

добуток вивела ученицю Валю Арцинову в люди». Навчала її, допомагала як досвідченіша. Особливу увагу звертала на недолугість браку в роботі. Словом, працювала за правилом «роби, як я». І Валя Арцинова швидко стала класною електромонтажницею. Успіхові дівчини раділа вся бригада.

У цеху, де працює комсомольсько-молодіжний колектив електромонтажників, зобов'язалися з першого дня з'ясування здавати 96 процентів продукції. Насправді ж зобов'язання перевищують: згаданий показник не опускається нижче 97,4 процента. Завдяки чому?

ЗНАЙТИ ЯКІСТЬ НАШОЇ РОБОТИ РАЦІОНАЛЬНЕ

На знімку: голова ради наставників першого цеху Олександрійського електромеханічного заводу монтажник В. О. ГРИНЧЕНКО. Фото Д. СЕКРЕТАРЮКА.

ти. Добилася бригада високих виробничих показників завдяки наполегливості, вдумливості, старанності.

Характеризуючи весь загальний стан бригади, називає таку рису, як почуття відповідальності за виконану роботу. І виділяє ще одну — прагнення членів комсомольсько-молодіжної досягти рівня «старожитів» колективу. Ось, наприклад, комсомолка Валентина Маркова. Неподалік від бригади встановили «категорію трудової зрілості». Він свідчить про те, що Валентина здобула право на готовий продукт ставити особисте клеймо. Її приклад, каже бригадир, допомагає іншим зібратися, зосередитися на робочому місці, стати цілеспрямованими, дружелюбними у виконанні завдань.

До повоприбулого у бригаді ставлення чуїно. І як до людини, і як до майбутнього спеціаліста. Недарма ж кажуть (хоча й наївжартома, але резонно), що «Любов Роз-

Одна з відповідей на це запитання — робота бригади В. П. Поліщук. Вона весь час у пошуку найраціональніших прийомів праці. А коли вже хтось із дівчат переконається в якомусь новому прийомі при монтажі, то знайде і випробує автором стає здобутком усіх членів бригади, виходить за межі колективу, на інші дільниці. Ось приклад.

Валентина Новикова і Любов Роздобуток раніше монтували трансформатори так: спочатку складали прилад, потім заводили кішечки обмотки на спеціальну палітурку. З цією роботою справлялися успішно. Та Віра Петрівна запропонувала їм виконувати цю операцію у зворотному порядку. Спробували. Виявилось, що так зручніше швидше. А головне — якість виконання вищої. Принаймні такій, новій, технології монтажу трансформаторів тримається надійніше.

[Закінчення на 3-й стор.]

«Зеленим жнивам» — комсомольську турботу

ОНУФРІВКА

За останню десятиденку 350 тонн зеленої маси кукурудзи перевіз із поля до місця силосування групкомсорт автогаража колгоспу «Україна» Микола Волоковий. Він є одним з кращих водіїв району (високі результати були у Миколи й на перевезенні врожаю ранніх зернових). Не набагато відстає від Миколи Волокового молодий водій вантажки цього ж господарства Василь Павлюченко. За такий же час він перевіз зеленої маси для громадської худоби 300 тонн.

А. ГОЛОВОРІДЬКО, завідувач відділом комсомольських організацій райкому ЛКСМУ.

УЛЯНОВКА

Комсомольська організація колгоспу «Росія» — найчисленніша в господарстві району. В ній налічується понад 180 чоловік. Нині, коли з кожним днем зростає напруження буднів, молодь зайнята на всіх

роботах. Одне з головних її завдань — заготівля кормів для громадської худоби.

У господарстві нагромаджено вже 1450 тонн сіна, 343 тонни сіна, 3500 тонн соєвими, понад 2300 тонн кукурудзяного силосу. Силосування вжекінчають. Щодня на заготівлі кормів працює 20—25 спілчан.

Чималий вклад у кормозаготівлю вніс комбайнер силосозбиральної машини Микола Кравець. Молодий механізатор щодня накошує 1800—2000 центнерів зеленої маси. Його колега і товариш по спілці Павло Габрилюк добре потрудився на косовиці багаторічних трав, а Микола Рябокін, Олександр Куценко та інші водії швидко транспортують корми до місць закладання.

В. КОРИННИЙ, громадський кореспондент «Молодого комунара».

НАЙВАЖЛИВІШЕ ЗАВДАННЯ БУРЯКОВОДІВ

Центральний Комітет КПРС і Рада Міністрів СРСР прийняли постанову «Про додаткові заходи по забезпеченню своєчасного збирання, перевезення і переробки цукрових буряків урожаю 1979 року».

У постанові відзначається, що Центральний Комітет КПРС і Рада Міністрів СРСР надають великого значення своєчасному і високоякісному проведенню збирання, перевезення і переробки цукрових буряків урожаю 1979 року і забезпеченню максимального виробітку цукру із заготовленої сировини.

ЦК КПРС і Рада Міністрів СРСР зобов'язали Ради міністрів бурякосіючих союзних і автономних республік, міністерства і відомства, партійні і радянські органи вжити додаткових заходів до організованого проведення в найкращі строки і без втрат збирання всього виробленого урожаю цукрових буряків, до повної схоронності і своєчасної переробки їх на цукрових заводах, одержання максимальної кількості цукру з кожного гектара посівів цукрових буряків.

ЦК КПРС і Рада Міністрів СРСР звернули увагу на важливість організації соціалістичного змагання колгоспників, робітників радгоспів, працівників транспортних організацій і цукрових заводів за своєчасне і високоякісне проведення збирання, вивезення і переробки цукрових буряків, за недопущення втрат виробленого урожаю і збільшення виробництва цукру при переробці буряків.

Постановою передбачено ряд конкретних заходів, спрямованих на забезпечення своєчасного збирання і переробки цукрових буряків.

Центральний Комітет КПРС і Рада Міністрів СРСР висловили впевненість у тому, що партійні, радянські, сільськогосподарські і заготівельні органи профспілкові і комсомольські організації, колгоспи, радгоспи, підприємства цукрової промисловості, автомобільного і залізничного транспорту вживуть усіх заходів до того, щоб у найкращі строки і повністю зібрати вироблений урожай цукрових буряків, забезпечити своєчасне перевезення, повну схоронність і переробку їх на цукрових заводах, добитися максимального виходу цукру з гектара посівів цукрових буряків.

(ТАРС).

У ЗАГІНКУ — НА ІМЕННІЙ МАШИНІ

Дехто з механізаторів, проходячи подвір'ям бригади, трохи заздрісно поглядає в той бік, де біля новітнього бурякозбирального комплексу РК-6 поростає Віктор Миколенко. Не одному хотілося б почати бурякозбиральну роботу на такій потужній машині. Та ніхто не каже: «Повесело Миколенку!» Бо це не звичайний комплекс.

а іменний. Вручили його Вікторові за старанну працю на минулорічний жнивах. Нині молодий механізатор збирає цукристі. В. СТУХОВ, громадський кореспондент «Молодого комунара».

Колгосп «Перше травня» Петрівського району

Для врожаю-80

ВІСТІ З ДОЛИНСЬКОГО РАЙОНУ

ЩОДНЯ — 50 ГЕКТАРІВ

поля засіває озимими комсомольсько-молодіжний екіпаж сіваців колгоспу імені Кірова Долинського району, очолюваний молодим механізатором Олександром Гончаруком.

Це вже третій комсомольсько-молодіжний екіпаж, створений у господарстві нинішнього року. І зараз усі вони — на сівах озимих.

Не тільки серед комсомольсько-молодіжних, а й взагалі в колгоспі першість удержує екіпаж Миколи Шеремета. Двоосіловим агрегатом він за чотири дні загорнув насіння в ґрунт на 183 гектарах. Через день — два сіва в господарстві закінчать.

ТЕМПИ — УДАРНИ

Хорошими показниками на сівах озимих відзначаються молоді механізатори колгоспу імені Леніна. Об'єднані в чотири комсомольсько-молодіжні екіпажі, вони засіяли близько 900 гектарів озимого клону. Найбільший здобуток з початку осінніх польових робіт мають хлопці на чолі з молодим комуністом Володимиром Гавриленком — 360 гектарів. Це один з кращих показників у районі.

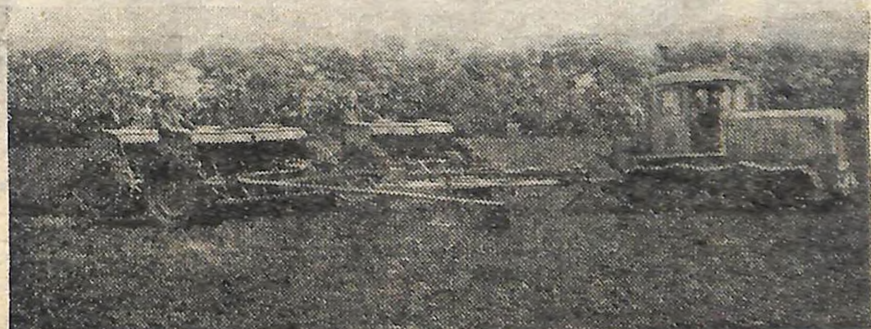
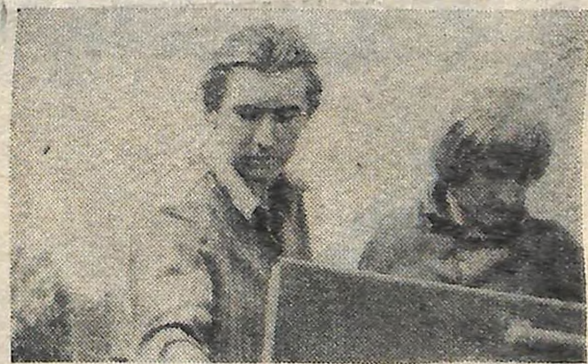
В. ДОРОШ, громадський кореспондент «Молодого комунара».

Закінчують сіва озимих культур хлібороби Долинського району. Поряд з досвідченими механізаторами несуть трудову вахту на полі комсомольці і молоді колгоспники «Ленінський шлях». Комсомольсько-молодіжний екіпаж посівного агрегату, очолюваний Леонідом Коваленком, щодня виконує норму виробітку на 200 процентів. Члени екіпажу Микола Градченко, Віктор Парфенюк, Валерій Еременко, водій Олександр Журавський працюють дружно, злагоджено, не допускають зайвої хвилини простою. Кілька днів тому секретар парторганізації підійняв № 1 О. В. Пугач вручив молодим сівачам перехідний червоний вимпел.

Від своїх ровесників не відстають члени екіпажу № 2 Володимира Мельничука. Олександр Маленко, Ігор Соколов та Микола Пиреязко — сівачі молоді, проте й вони виконують норму виробітку на 200 процентів, лямі їхньої роботи відмінна.

На знімках: командир комсомольсько-молодіжного екіпажу № 2 Володимир МЕЛЬНИЧУК; Олександр МАЛЕНКО та Ігор СОКОЛОВ за роботою; непружений осінній день у правобережних соціалістичного змагання, зате вимпел — їхній!

Фото С. ФЕНЕНКА.

КОМСОМОЛЬСЬКИЙ ДОЗОР НЕСУТЬ «ПРОЖЕКТОРИСТИ»

СТОРИНКА ОБЛАСНОГО
ШТАБУ
«КОМСОМОЛЬСЬКОГО
ПРОЖЕКТОРА»ДО ОДИНАДЦЯТОЇ
І ПІСЛЯ ДЕВ'ЯТНАДЦЯТОЇ...

Смачно пахне смажене м'ясо. Вродлива чорнява буфетниця, весело усміхаючись, кладе на прилавок рум'яні шашлики.

Черга веселішає, а шашличний стає гадірно, один за одним відходять від прилавка солідні мужчини і ще беззусі юнаки, тримаючи в руках склянки з вином. Більшість із них у робочих спеціалках. Воно й не дивно: тільки вузька смужка вулиці відділяє шашличну від Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів.

Ця ідилічна картина, може, не анікала б роздумів і тривоги, якби годинник на руці буфетниці не показував десятої години ранку. І хоча на засидженій мухами стіні шашличної висіла зблякла від часу табличка з категоричним попередженням, що принесені з собою спиртні напої розпивати суворо заборонено, в залі папував той особливий настрій здруженості відвідувачів з працівниками прилавка, коли таблички слухають просто інтер'єром.

Отже дає молодих людей розпивали принесене з собою. А он там інші двоє — незискокий на зріст чоловік і худорлявий хлопчик у робочій спеціалці — вже розливали в склянки молдавський портвейн. Вони — Леонід Литвинов, робітник ремонтно-будівельного управління «Подольськрембуд» та його молодший товариш Олександр Яценко, асистент магазину № 94 Ленінського райхарчотргу — придбали пляшку неподалік, у гастрономічному відділі універсального торговельного об'єднання «Кіровоград».

А про деяких робітників заводу «Більшовик» поділяли самі працівники торгівлі: поставили коло прохідної дівку з пивом. Гож до неї можна вибігти ще зранку або під час обідньої перерви.

«Молодий комунар» не раз порушував питання про культуру і якість обслуговування в ідальні

№ 15. Саме там часто знаходили собі притулок любителі оживити.

Що ж змінилося після виступів газети? Як розповіла нам Лідія Іванівна Чернова, ідальня... перестала виконувати план. Причину тут вбачають у знесенні старого базару. Очевидно, працівники ідальні сумують за тими часами, коли відвідувачі з ранку до вечора не стільки обідали тут, скільки «приливали» вдалі покупки і продажі. Тепер удень тут і справді тихо.

Здавалося б, є всі можливості підвищити культуру обслуговування і якість приготування страв. Та, як і раніше, в ідальні брудно, вибір страв вузький, у меню, незважаючи на літній сезон, немає овочів. Зате на стіні — повідомлення про декаду овочевих та фруктових страв. При нашії появі працівники сгінно виклали свіжі яблука, бо прилавки були пустими.

Капусти, моркви, цибулі у нас і справді немає, тож і салатів не готуємо. Цих продуктів нам не дають на складі центральної ідальні, — пояснює Лідія Іванівна і тут же пропонує: — Та ви хоч поснідайте у нас — для вас ми все знайдемо...

При перевірці з'ясувалося також, що всі ваги в цій ідальні несправні. Нам так і не вдалося встановити точність порцій, що їх готували на кухні молоді кулінари Валентина Гуржій і Ніна Ариксон. Діагност, очевидно, задовольняють і несправні ваги, і небагате меню, і те, що заради виконання плану ідальня цілоденно продає на вулиці фарш та возить на критий ринок пиріжки. Бо ж легше продати фарш, ніж морочитися з котлетами.

Зате увечері, згадуючи минулі веселі часи, пов'язані із сусідством базару, ідальня скидає з себе дрімлоти, оживає. Назвіть мухи кружляють над столами веселіше. Іде жвава торгівля пивом, а з сусіднього

магазину чоловіки все несуть і несуть пляшки вина. Під закуски йде все: по-чорнілі від давності котлети і пригорілі сирники. Відвідувачі задоволені: чом не ресторан, тільки музики немає...

Того дня учасники рейдової бригади відвідали ще кілька підприємств громадського харчування. У противагу ідальні № 15 у «Янтарі», винному підвальчику від ресторану «Україна», небагатолюдно. І хоч тут є хороші марочні вина, шампанське, смачні цукерки, проте нікому не спаде на думку підзначити в «Янтарі» урочисту подію чи просто погомоніти з приятелем. Магнітофон, гарні столики, відповідний інтер'єр, смачні тістечка, бутерброди і крапля фантазії — подумали ми — змінили б обличчя підприємства.

Ці ж побажання рейдової бригади адресували В. Прокоф'єву — завідувачу баром по вулиці Карла Маркса. Дивує байдукисть, з якою працівники пивного бару ставляться до дорученої їм справи. Назвіть у кабінеті директора пусті вітрини стінної газети, стенда «Комсомольського прожектора». Віктор Гаврилович так і не зміг згадати, що і коли востаннє запознавав ті вітрини. Зате всіляко виправдовував поведінку молодого бармена Олени Бороної, яка під час перевірки недоливала відвідувачам по 40—50 грамів пива.

У залах бару брудно, відвідувачі — переважно, в робочому одязі.

Це питання жительське, — пояснив нам Віктор Гаврилович, — не налямо хлопцеві пива, а він скаргу напише. Прогресивку знімуть...

Що ж, запросимо і Віктора Гавриловича, і працівників «Янтаря» до бару морозива, що на вулиці Леніна.

Вияткова чистота, культура обслуговування зробили бар улюбленим місцем відпочинку і дорос-

Рейд

лих, і молоді, і навіть дітей. Тут завжди можна замозити недорогі коктейлі, безалкогольні напої, фруктові соки, тістечка, морозиво з джемом.

Привертає увагу те, як тримаються відвідувачі. Можливо, ті самі відвідувачі, які не дуже соромляться у висловах і кидають під столи риб'ячі кісточки з пивному барі, тут чемно дякують бармену за кожну послугу і соромляться голосно розмовляти.

Обстановка виховує. Ми інше спостерігаємо, як заходять до нас розважні молодики і, з першого погляду оцінивши ситуацію, або ж притихають, або ж позертаються до виходу, — розповідають працівники бару.

Сяють білизна серветки, зі світильників летять м'яке світло. Між столиками — молодий офіціант з морозивом на тачці. Йому подобається робота. Борис Сидоров — практикант Кіровоградського кулінарного училища, вчиться на «відмінно», і ось нині, на практиці, він не шкодує, що присвятив себе службі сервісу.

Присміло приносить людям радість, — пояснює своїй вибір Борис.

Ми бажасмо хлопцеві успіхів і водночас згадаємо брудні столики п'ятнадцятої ідальні, п'яні викирки відвідувачів та байдуки очі дідзят-кухарів, теж випускаючи кулінарного училища. Чи був би задоволений вибраною спеціальністю Борис, якби потрапив на практику в цю ідальню?

Рейдова бригада:

А. ЧЕКМЕНЬОВ — заступник начальника обласного штабу «Комсомольського прожектора», В. ТИМЧЕНКО — заступник завідувача оргвідділом обласного комітету народного контролю, В. САПРИКІН — старший інспектор УВС обласного комітету народного контролю, Р. ПОПОВИЧ — громадський кореспондент «Молодого комунара», Л. СЕМЕНЮК — спецкор «Молодого комунара».

Слідами
республіканського
огляду

Втілюючи в життя рішення XXV з'їзду КПРС, трудові колективи області, як і всієї країни, зосереджують свої зусилля на досягненні найвищих результатів господарської діяльності при мінімальних матеріальних затратах. Комсомольці і молодь працюють під девізом «Ініціатива, ефективність і якість — ентузіазм і творчість молодих». Для того, щоб якнайповніше виявити резерви, й проводиться республіканський огляд використання резервів економіки та заощадження матеріальних і енергетичних ресурсів, у якому разом з народними контролерами беруть участь «прожектористи». Ось які повідомлення про хід огляду надходять з міських та районних штабів «Комсомольського прожектора».

ЗНАМ'ЯНКА. В ході огляду комітети комсомолу, штаби «КП» і народні дозорці посилюють контроль за неухильним додержанням режиму економії, витрачанням паливно-мастильних матеріалів, газу, електроенергії, пари, за безумовним виконанням усіх комсомольцями, комсомольсько-молодіжними колективами завдань по їх економії на кожному робочому місці.

Активну участь в огляді взяли «прожектористи» автотранспортного підприємства 10036 (начальник штабу «КП» В. Шевцова), локомотивного депо (начальник штабу «КП» А. Огородников) та інших підприємств. Але цього не можна сказати про «прожектористів» колгоспів «Заповіт Леніна», імені В. Ульянова, «Дружба», «Союз» і деяких інших господарств, у яких не намітили організаційно-технічних заходів по раціональному витрачанню нафтопродуктів, а якщо й намітили, то не виконують їх, у результаті допускається чимала перевитрата автомобільного пального.

ДОБРОВЕЛИЧКІВКА. Лише протягом першого підрозділу минулого року «прожектористи» району разом з групами народного контролю і спеціалістами влаштували 12 перевірок, якими було охоплено 19 підприємств, колгоспів та організацій. Із 100 чоловік, що брали участь у цих перевірках, 54 — члени штабів «КП». Матеріали чотирьох перевірок

розглянуто на засіданні комітету народного контролю, виникли у безгосподарності покарано.

Нині роботу по проведенню громадського республіканського огляду координують 92 оглядові комісії, до складу яких входять 225 «прожектористів». Вони вчать молодих робітників та колгоспників господарського підходу до розв'язання виробничих завдань. Як наслідок — з початку року подано 173 раціоналізаторські пропозиції, з них 150 виробджені у виробництві, економічний ефект від цього — 299,2 тисячі карбованців.

При активному сприянні народних контролерів, «прожектористів», профспілкових активістів підприємств, колгоспів та організацій району зберегли вже 130 тисяч кіловат-годин електроенергії, 101 тону бензину, 225 тонн дизельного палива.

Але ще дуже низький процент економії дизельного пального в колгоспах імені Котовського та імені Карла Маркса, а господарства імені Ворошилова, «Росія» перевитратили його. Перевитрату бензину вантажним автотранспортом допустили в колгоспах «Росія», «Правда», «Дружба», імені Ульянова. Штаби «Комсомольського прожектора» названих господарств не були припинені під час проведення республіканського огляду використання резервів економіки та заощадження матеріальних і енергетичних ресурсів.

Приклад ватажка

Штаб «Комсомольського прожектора» в колгоспі імені XX з'їзду КПРС очолює молодий комуніст Леонід Назаренко. Йому притаманні дисциплінованість, сумлінне ставлення до виконання своїх обов'язків. Цього ж він вимагає й від інших.

Згадуються недавні жнива. Штаб «КП» зрікостежив за якістю збирання хлібів і перевезення намолоченого зерна. Не один недбайливець бачив тоді себе в «Комсомольському прожекторі»...

Начальникові штабу «КП» колгоспу імені 40-річчя Жовтня Юрію Лук'янчику ніколи було брати участь у випуску стіннівки в дні збирання врожаю — він працював на комбайні. Та про всі виявлені недоліки негайно сповіщав у штаб. На току,

в тракторних бригадах регулярно появлялися свіжі номери «Комсомольського прожектора», де гнівно осуджували порушників трудової дисципліни, ледарів, бракоробів. З ініціативи Юрія Лук'янчика вийшов номер «КП», в якому розкрито резерви підвищення продуктивності праці комбайнерів (ісповіст про раціональне використання робочого часу), висловлено поради щодо швидкого проведення щоденних техдоглядів машин.

Кандидат у члени КПРС Євген Севостянов працює слюсарем в агрегатному цеху райсільгосптехніки. Але його часто можна бачити в механічному й шинному цехах, на виробничій дільниці по технічному обслуговуванню фермських механізмів, в автогаражі. Тут Євген буває як началь-

ник штабу «Комсомольського прожектора» підприємства. Головна його турбота — виявити резерви підвищення ефективності виробництва і добитися приведення їх у дію, не допустити недоліків у роботі (сам він як виробничий працює вже в рахунок лютого 1980 року). Три ватажки «прожектористів»... Від їхньої ініціативи, енергії, пошуку, від їхнього особистого прикладу багато в чому залежить діяльність штабів «КП». Тож нині, під час звітно-виборної кампанії, райком ЛКСМУ націлюватиме первинні комсомольські організації на те, щоб до складу штабів «КП» обирали передовиків виробництва, людей, надієних організаторськими здібностями, ініціативних, неуприхоплених до недоліків.

М. НЕПОМНЯЩИЙ, член штабу «Комсомольського прожектора» Бобринецького району комсомолу.

На полях Онуфрієвського району в розпалі осінні роботи. Можна сподіватися, що справи там ідуть якнайкраще. Бо нема про що говорити районному штабові «Комсомольського прожектора» — пустують нолонни газети. На знімку: вітрина «Комсомольського прожектора» у вікні районного універмагу.

Фото С. ФЕНЕНКА.

Громадянка Франції Людмила Марківна Скапін-Судак зі своєю сім'єю не вперше приїждить до села Кам'януватки Нозомірогородського району провідувати свою сестру. І щоразу її радують ті зміни і перетворення, що відбуваються з нашою краї.

Різнi долі

Багато горя і страждань принесла народам друга світова війна, яку розв'язали фашисти.

Нас вона застала в селі Йосипівці. Тут не раз була свідком того, як гітлерівці жорстоко розправлялися з людьми, катували їх, насильно заганяли в товарні вагони, щоб вивезти до Німеччини. І мене спіткала така ж лиха доля — разом з іншими юнаками і дітьми чужинці насильно вивезли в рабство. Про все те я не можу згадувати без болю.

В неволі познайомилася з полоненим французом. Луї, як і я, ненавидів фашистів. Ми дружили, допомагали, як могли одне одному, а коли закінчилась війна — одружилися. Так і опинилася я у Франції. 1960 року, вперше після закінчення війни, зустрілася з рідними.

Як і всі прості люди світу, ненавиджу війну, бо несе вона горе і муки. Розхитувалася, коли разом з Луї і сином П'єром в селі Тишківці стояла біля братських могил радянських воїнів, що загинули в боях, визволяючи від окупантів рідну землю. Витуючись з іменами, викарбувані на намогильних плитах, я подумала: якою дорогою ціною заплачено за перемогу над фашизмом.

Прості люди Франції виступають за мир, палко вітають підсумки проведених у квітні цього року радянсько-французьких переговорів на найвищому рівні, підписання Програми дальшого розвитку співробітництва між Радянським Союзом і Францією на користь розрядки і миру. Цю програму під-

писали Генеральний секретар ЦК КПРС, Голова Президії Верховної Ради СРСР Леонід Ілліч Брежнєв і Президент Французької Республіки В. Жіскар д'Естен. Хай і далі міцні традиційна дружба і співробітництво між радянським і французьким народами!

Побували ми й на полях другого відділка колгоспу «Жовтень». Особливо порадувала всіх нас озима пшениця, яка й у такий посушливий рік дала високий урожай. «А поглянь, які тут широкі й просторі поля, скільки на них техніки, як прекрасно тут працювати людям!» — сказав мені Луї.

І згадалася мені Франція. Землі там не так багато, поля помережані смужками — у багатії лани широкі, у бідняків — вузьенькі смужки. Щоб поставити будинок, треба купити клатик землі, а платити за нього доводиться багато. Не кожному це під силу.

З великим інтересом наша сім'я оглянула відгодівельний комплекс колгоспу «Жовтень», куди нас запросили. «Це справжня фабрика м'яса, скільки тут механізмів, що полегшують працю людей», — задоволено сказав Луї, спостерігаючи, як з допомогою кормороздавача годували телят.

На комплексі я зустрілася зі своїми земляками-ровесниками, котрі тут працюють. Це кормачки Марія Оберемок, Неонора Снісаренко, іздювий Федір Орел та інші. Ми розговорилися, згадували минуле, страшні роки фашистської окупації. Жінки розповідали про сьогоднішній день, про свою радісну працю.

Скрізь, де ми побували, можна було почути, що потрібні робітники, спеціалісти. А в капіталістичному світі далеко не завжди знайдеш собі роботу, тут багато ще безробітних. Ось і мій син П'єр закінчив навчання, набув спеціальності, але тривалий час шукає собі роботи.

Прочитав яось оголошення в газеті, що потрібні робітники його спеціальності, пішов найматися, але там уже було 20 чоловік на одне місце. Коли П'єр навчався, то ніякої стипендії не одержував. Трохи пошастило старшому синові Роберту: він має роботу.

Коли ми їхали вулицями Тишківки, Луї сказав: «Які багаті села. Он скільки телевізійних антен, а дахи будинків укрито шифером, залізом». У Франції дуже дорогі квартири: за одну кімнату, наприклад, треба щомісяця платити значну частку зарплати.

І про медичне обслуговування скажу. Захворіти людині — це велике горе. Пішла я яось на рентген, то довелося заплатити немалу суму.

Весь час підвищують ціни на товари власники магазинів. А власники домогосподарств підвищують, як їм заманеться, квартирну плату. Дорогий у нас бензин, за електроенергію теж платимо багато — в кілька разів більше, ніж тут.

Зустрічаюся я із земляками, розповідаю їм про нелегку долю простих людей у капіталістичному світі. Радію з того, що мої земляки з кожним роком живуть краще: добре харчуються, одягаються, мають досить землі, завжди спокійні за своє робоче місце, бо скрізь потрібна їхня праця.

Мене часто питають: чи скучаю я за рідним краєм? Зачайно ж, завжди скучаю за батьківщиною, її людьми. Бо тут народилася, виросла.

Л. СКАПІН-СУДАК.

ЗНАЙОМСТВО ТРИВАЄ

Як ми вже повідомляли, на Кіровоградщині перебуває делегація з Толбукінського округу НРБ. 4 вересня гості відвідали місто шахтарів Олександрію. Там вони зустрілися з учителями та учнями середньої школи № 1, огля-

нули нове приміщення Палацу шкільної молоді, побували в дитячих садках міста.

Далі дорога друзів з Болгарії пролягла в Павлівці, у школу імені В. О. Сухомлинського. Вони оглянули музей видатного педагога, зробили записи в книзі для гостей.

А вчора делегація з Толбукінського округу взяла участь в обласній науково-практичній конференції «Актуальні проблеми комуністичного виховання підліткового покоління в умовах розвинутого соціалізму».

На знімку: хлібомісією зустрічає Кіровоградщина своїх болгарських побратимів.

Фото Л. МИРГОРОДСЬКОГО.

ОБЛАСНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА

Вчора в приміщенні Будинку політичної освіти обкому партії відбулась обласна науково-практична конференція на тему «Актуальні проблеми комуністичного виховання підліткового покоління в умовах розвинутого соціалізму».

на яку прибула й делегація з Толбукінського округу НРБ. Болгарських друзів тепло привітали і поздоровили з 35-річчям соціалістичної революції секретар обкому Компартії України А. І. Погребняк.

У своїй доповіді Анатолій Іванович навів яскраві приклади і факти, що характеризують досягнення освіти в області. Сьогодні на Кіровоградщині трудиться понад 14 тисяч учите-

лів. У світліх і затішних класах міст і сіл навчається 160 тисяч учнів.

Про нагальні проблеми виховання молодого покоління, втілення в життя чудової спадщини нашого земляка, відомого радянського педагога В. О. Сухомлинського говорили у своїх виступах завідувач сектором політичної агітації Толбукінського окружного комітету Болгарської Комуністичної партії Олена Стефанова, завідувач обласним відділом народної освіти кандидат педагогічних наук Д. Ю. Стелімухов, секретар партійної організації Толбукінського торговельно-економічного технікуму Христині Магаричан, директор Ульянівської середньої школи № 1 І. Г. Шарго-

родський, завідувач лабораторією трудового навчання і виховання Українського науково-дослідного інституту, кандидат педагогічних наук, Герой Соціалістичної Праці І. Г. Ткаченко та інші.

Учасники конференції у своїх виступах особливо наголошували на формуванні ідеального світогляду учнів, вихованні їх у дусі комуністичної моралі.

У роботі конференції взяли участь завідувач відділом пропаганди і агітації обкому Компартії України І. П. Оліфіренко, завідувач відділом науки і навчальних закладів обкому Компартії України Б. П. Хижняк.

В. ВАСИЛЕНКО.

ЗНАЙТИ РАЦІОНАЛЬНЕ

[Закінчення. Поч. на 1-й стор.]

А іншим разом запропонував товаришам один зі своїх прийомів роботи Олена Лук'яненко. І знову — хороші результати.

Так, зернину до зернини збирає і застосовує нове у своїх трудових буднях комсомольсько-молодіжна бригада.

ПРІКЛАД бригади В. П. Поліщук не поодинокі. У розповіді про Олександрійський електромеханічний можна перелічувати й перелічувати такі приклади, які свідчать про прагнення кожного молодого робітника бути справжнім господарем заводу.

У цьому немаду роль відіграє наставництво. Лише в першому цеху, про який йде мова, високе звання наставника заслужили 153 виробничиків. Їхній досвід удосконалюють рік у рік, узагальнюють і впроваджують на всьому підприємстві і навіть у місті.

Робітничі вчителі цеху, опановані головною радянською системою наставництва, електромонтерами комуністом Володимиром Олексійовичем Гринченком, беруть шефство над навчальними групами третього технічного училища, міжшкільного навчально-курсового ком-

бінату, Олександрійського індустріального технікуму. Не лишаються поза увагою й учні середньої школи № 2 імені О. М. Горького.

Екскурсії учнівської молоді на підприємство в «День наставника», що проводиться кожного четверга, дають позитивні наслідки. Зустрічі з передовиками виробництва, членами комсомольсько-молодіжних бригад стають своєрідною школою при звичаєння до заводу, до його традицій. І навіть більше — юнаки і дівчата вибирають для себе електромеханічний на все життя. Не дивно, що з двох тисяч учнів шкіл, училищ, технікуму, які беруть щороку участь у «Днях наставника», більшість приходить саме сюди — на електромеханічний.

У процесі навчання і роботи з молоддю наставники враховують важливі чинники — максамальний розвиток фізичних і духовних сил, можливість реалізувати свої знання і навчання, правильний вибір професії. Це набагато полегшує адаптацію молодого робітника до умов заводу, допомагає швидко знайти своє місце в колективі.

А. ШИЛОШІЙ.

РОБІТНИЧА КІНОСТУДІЯ

Робочий день скінчився. Час йти додому. Та Віктор Онисимович не поспішає. Зосереджено оглядає затішне приміщення заводської фотолабораторії. Чи вистачить місць? Адже засідання буде розширеним.

А втім, хіба засідання — звичайна зустріч кіноаматорів. Як завжди, суперечки точитимуться до пізнього вечора, але до спільної думки присутні все ж прийдуть.

Кіностудія «Зірка» виникла на заводі «Червона зірка» вісім років тому. Не можна сказати, що фільми, поставлені на ній, відразу завоювали популярність у червонозорівців. Аматорам доводилось багато вчитися; кілька разів перемінявся склад студії, аж поки не став найбільшим, творчим.

Самих творців кіно не так уже й багато: слюсар-складальник Віктор Богомолець, слюсар по ремонту приладів Василь Лебедев, керівник аматорської студії Віктор Онисимович Бондаренко. Решта — допомагають порадами, критичними зауваженнями, під час кожної зустрічі висловлюють своє ставлення до того чи іншого епізоду. Тому й суперечки бувають палкі, захоплюючі.

Якщо проаналізувати роботу студії з початку її створення, то можна помітити закономірне явище — поліпшення змісту люби-

На знімку (зліва направо): Василь ЛЕБЕДЕВ і Віктор БОГОМОЛЕЦЬ за роботою над новим фільмом. Фото В. ГОНЧАРА.

тельського фільму, якості зйомки.

За вісім років створено

близько п'ятидесяти фільмів. Перші кінорозради були німими, знятими на

чорно-білу плівку. Тепер дедалі частіше полягають в озвученні і кольорові стрічки. Стало досконалішим технічне озброєння кіностудії.

Героями аматорських фільмів є люди праці, кращі виробничники. Це — Герой Соціалістичної Праці О. С. Кошурко, назаєри ордена Леніна Л. В. Чернега, В. І. Гетьманець...

1979 рік — особливий. Це — Міжнародний рік дитини і рік посиленої підготовки до Олімпіади-80. Тому й фільми, що їх знімають і монтують любителі, присвячені цим темам. Нещодавно студії побудували у червонозорівському дитячому садку «Казка», де проходило традиційне спортивне свято. І повернулися з новим фільмом.

Студії «Зірка» постановою президії Укрпрофрази цього року присвоєно звання народної. Високе це звання. Воно зобов'язує підвищувати майстерність створюваних кінокартин, робити кожну стрічку цікавою.

* * *

У фотолабораторію п'ять заходять кіноаматори. За хвилину в суперечках пліч-на-пліч народжуються задум майбутнього фільму.

В. БАБІЧ, працівник багатотиражної газети «Червона зірка».

Новоукраїнка. На відрізку шосе між районним центром і селом Комишуватим — велике пожвавлення. Трасу було надано в розпорядження близько ста велогонщиків, що виборювали першість за програмою обласної спартакіади команд сіпських,

ПІД КОЛЕСАМИ — ШОСЕ

СПАРТАКІАДА: УРОКИ,
РОЗДУМИ, ПРОПОЗИЦІЇ

селищних і міських Рад народних депутатів. Проводились індивідуальні й групові гонки окремо для велосипедистів районів і міст. За підсумками двох видів призові місця здобули спортсмени Знаменського, Новоукраїнського й Кіровоградського районів. У групі міст найсильнішими виявились представники Кіровського району м. Кіровограда, Знамен'янки і Ленінського району м. Кіровограда. Індивідуальні й групові гонки виграли Тетяна Касаткіна (Знамен'янка), Лариса Волошина (Знаменський район), Віктор Тарасенко (Кіровський район м. Кіровограда), Григорій Рудь (Бобринець), Світлана Самойленко (Ленінський район м. Кіровограда), Сергій Пекущий (Знаменський район).

Такий протокол змагань. Вони — перша проба сил після VII Спартакіади УРСР, про підсумки та уроки якої розповідає на прохання нашого кореспондента старший тренер обласного спорткомітету майстер спорту М. Д. ТРЕЩЕНКО.

ЯК ВІДОМО, команда велогонщиків Кіровоградщини посіла на фінальних змаганнях VII Спартакіади України 24-е місце і не принесла області жодного залікового очка. Це, на мою думку, результат ряду прорахань у підготовці до фіналів низького рівня навчально-тренувального процесу велосипедистів, бідності матеріально-технічної бази, що не може забезпечити підготовку спортсменів високого класу.

В області не було створено єдиного центру чи опорного пункту, де б зосередили всю роботу по підготовці збірної команди. Вона складалася

з гонщиків товариств «Спартак», «Буревісник», «Авангард», «Локомотив», що тренувалися окремо під керівництвом своїх тренерів, кожний з яких застосовував свою методику, визначав обсяг навантажень та інтенсивності занять тощо. Старший тренер збірної майстер спорту В. А. Гулак із Знамен'янки зустрівся з усіма своїми підопічними лише під час передспартакіадного навчально-тренувального збору в Мукачевому в лютому — березні. Звичайно, коротке знайомство навряд чи змогло внести відчутні позитивні зміни в підготовку спортсменів. До того ж старший наставник практично був позбавлений можливості зробити це.

Тут доречно сказати про матеріально-технічну базу, точніше — про один з її обов'язкових компонентів, без якого неможливі ні плодотворні тренування, ні успішні змагання. Мова йде про спеціальну машину, так звану «техніку». Під час тренувань вона допомагає наставникові бути поруч спортсмена, мати з ним безпосередній контакт, давати на трасі поради, вказівки, зауваження. На змаганнях така машина призначена для транспортування запасних велосипедів, подання технічної допомоги спортсменам під час гонок. Доречі, спеціальною інструкцією заборонено на шляхах країни проводити тренування і змагання велосипедистів без супроводу тренера.

На вирішальні збори в Мукачеве збірники виїхали без «техніки». Автобуса для цієї мети, що мав прибути слідом, так і не було. Отже, гонщики перебували на трасі без нагляду тренера, і його вплив на хід тренувань

фактично було зведено нанівець.

А як же під час фінальних змагань? На першому етапі в Жданові технічною машиною для кіровоградців служило найняте таксі. Та коштів, відпущених на його оплату, вистачило лише на один день. Наступного ж дня кіровоградські тренери з милості дніпропетровців, які мали три машини, їхали на одній з них... глядачі. Тож нашими гонщиками ніхто не керував, технічну допомогу подати було неможливо. Приблизно така ж історія повторилася і на другому етапі фінальних змагань 9—12 червня в Новомосковську Дніпропетровської області.

І смішно, і прикро! Відсутність контактів з командами інших областей шляхом різних змагань призвела до того, що ми не знали можливостей суперників, оперували старими категоріями, сподівалися на «дубини». Замість того, щоб перед фіналами провести тренувальну роботу в обсязі 15—17 тисяч кілометрів на гонщика, цей показник у кіровоградців становив 5—8 тисяч.

Попереду у нас III молодіжні спортивні ігри 1981 року, результати яких увійдуть до заліку VIII Спартакіади УРСР. Починати підготовку до ігор треба негайно. Вважаю, що першим і найважливішим заходом тут має стати створення опорного пункту підготовки збірної області з постійним тренером, що відповідає за цю ділянку роботи. Хай готують велосипедистів у колективах товариств, як і раніше, але ж кращі з кращих повинні проходити постійну спеціальну підготовку з навантаженням 5—7 годин на день у складі збірної.

Найраціональніше, очевидно, опорний пункт відкрити при ДЮСШ обласного спорткомітету, де є спеціальне приміщення під велобазу, але використовуватися для тренувань самбістів. Частіше слід улаштовувати змагання, матчі зустрічі з командами інших областей, що збагачуватиме досвідом, підвищуватиме майстерність велосипедистів, дасть змогу зіставляти сили і можливості.

І, звичайно, вкрай необхідно збагачувати матеріально-технічну базу.

вали свої дії на контрастах. Але до відпочинку на табло були нулі.

У другому таймі характер поєдинку майже не змінився, та й він не приніс результату.

«Зірка» виступала в такому складі: В. Музичук, С. Бабенко, В. Мунтян, М. Порошин, В. Хронов, В. Гоникодеря (С. Лешов), В. Самофалов (М. Журавльов), А. Карп'юк, Ю. Касюк, О. Алексєєв, В. Євтушенко.

Інші матчі закінчилися так: «Торпедо» (Луцьк) — «Новатор» (Жданов) — 0:1, «Авангард» (Ровно) — «Шахтар» (Горішка) — 2:2, «Автомобіліст» (Гірасполь) — «Спартак» (Жи-

томир) — 1:1, «Суднобудівник» (Миколаїв) — «Нива» (Вінниця) — 1:0, «Металург» (Дніпропетровськ) — «Колос» (Полтава) — 2:1, «Колос» (Полтава) — «Фрунзенець» (Суми) — 2:0, «Буковина» (Чернівці) — СКА (Київ) — 0:0, «Поділля» (Хмельницький) — «Десна» (Чернівці) — 1:0, «Кристал» (Херсон) — «Атлантика» (Севастополь) — 1:2, «Крибас» (Кривий Ріг) — «Океан» (Керч) — 1:0, СКА (Львів) — «Дніпро» (Черкаси) — 1:0. Наступний тур — 7 вересня. «Зірка» на своєму полі прийматиме «Дніпро» з Черкас.

В. ШАБАЛІН.

ФУТБОЛ

«ГОВЕРЛА» — «ЗІРКА» — 0:0

У першому колі «Зірка» на своєму полі виграє в ужгородській «Говерлі» з рахунком 1:0. Природно, ця обставина зобов'язувала господарів стадіону грати з повним навантаженням. Зустріч виявилася бойовою, особливо в першому таймі. Очевидно, ще й тому, що турнірні становище обох клубів примушувало їх боротися за кожне очко. Місцеві спортсмени відразу пішли на штурм, а гості побуду-

«МИ ХОЧЕМО БУТИ ДОСЛІДНИКАМИ...»

Кілька днів тому веселі дзвінок покликав нас до школи. Ми знову зустрілися зі своїми друзями-однокурсниками, із захопленням розповідали одне одному про цікаві походи, зустрічі, про піонерські багаття, що палали для нас у таборах відпочинку.

Мої спогади раз по раз повертаються до піонерського табору «Юність», що працював при обласній станції юних натуралістів. Тут відпочивали друзі природи з усієї Кіровоградщини. І не тільки відпочивали, а й займалися улюбленими справами — доглядали тварин, вирощували квіти, поралися в саду і на дослідних ділянках. Ми відвідували різні юнацькі секції, заняття в яких вели досвідчені викладачі.

У піонерському таборі я знайшла нових подруг. Каті Обженській з Малої Виски, Ані Федосєєвій з Кіровограда часто розповідала про нашу школу юнаків.

Вона розташована на території Онуфріївського заповідника. Щодня сюди приходять хлопчики і дівчатка провідати своїх пухлястих вихованців — кролів, лисеня, єнота... Всі ми дуже любимо пустотливого вухана — ослика Яшку. А в квітні цього року живий куточок школи юнаків прийняв нових мешканців, котрих прислали до нас зі Львова, — бурхливих ведмедів Машку і Мишку. Ці звірі зовсім ручні. Живуть вони в добре обладнаному приміщенні. Багато уваги до себе потребують вони, а особливо тепер, коли у них народилося седемежа. Ми хочемо бути не просто глядачами, а дослідниками — виплати

ДО ПОБАЧЕННЯ, ЛЕБЕДО!

Фотоетюд С. ФЕНЕНКА.

ЛЕБЕДЯТА ОДЕРЖУЮТЬ «ПАСПОРТИ»

Нечувано великий приплив у колонії лебедів-шипунів зафіксували співробітники Чорноморського заповідника Академії наук УРСР, які проводили тут «перепис» молодняка. У Тендрівській і Ягорлицькій затоках виявлено близько десяти тисяч дитинчат цього величавого птаха —

рекордну кількість за останні роки.

Як повідомила старший науковий співробітник заповідника кандидат біологічних наук Т. Б. Ардемацька, в нинішньому році вдалося зафіксувати 130 лебедят — значно більше, ніж будь-коли. Паспортизація допомогла вченим встановити, що уродженці заповідника, як правило, повертаються сюди виводити своє потомство. Збільшення лебединої колонії в чорноморських затоках пояснюється не тільки

сприятливими кліматичними умовами. Тут, далеко від людського життя, ніщо не порушує спокою пернатих. А в суворі зими, коли затоки вкриваються кригою, на допомогу завжди приходять люди. Заготівля кормів для лебедів у ці дні — одна з основних турбот працівників заповідника.

Кор. РАТАУ.

В. о. редактора
В. СТУПАК.

ДОРОГІ ДРУЗІ!

Почалась передплата на газети і журнали на 1980 рік. Не забудьте передплатити і свою обласну молодіжну газету «Молодий комунар». Передплатна ціна на рік — 2 крб. 40 коп. Індекс 61197. Передплату можна оформити в будь-якому відділенні зв'язку, агентстві «Союздруку», у апостомі чи громадських розповсюджувачів преси.

До уваги керівників комсомольсько-молодіжних колективів заводів, фабрик, установ, колгоспів і радгоспів

До уваги студентів інститутів, технікумів та училищ

Кіровоградське бюро подорожей та екскурсій пропонує різноманітну екскурсійно-пізнавальну програму для молоді у вихідні дні в такі міста: Київ, Полтава, Москва, Черкаси, Дніпропетровськ, Нова Каховка, Світловодськ, Каїр, Волгоград, Новоросійськ, Мінськ, Кішинь.

Пішіть і заходьте (м. Кіровоград, вул. Фрунзе, 8).

Дзвоніть (телефони: 7-15-23, 7-02-61).

АДМІНІСТРАЦІЯ.

АДМІНІСТРАЦІЯ СТАНЦІЇ
ТЕХНІЧНОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ
АВТОМОБІЛІВ

ЗАПРОШУЄ НА РОБОТУ:

старшого економіста (оклад — 145 крб.), старшого юриста (142 крб.), водія (160—180 крб.), токаря IV—V розряду (170—180 крб.), газоелектроварника (160—180 крб.), комірника (112 крб.), вагашників (132 крб.).

Доставка на роботу і з роботи — автобусом підприємства. Іхати 3 і 24 автобусами до зупинки «Районний центр».

Адреса станції: м. Кіровоград, вул. Видавничої, 1-6. Телефон 6-35-83.

ДИРЕКЦІЯ.

«Молодой комунар» —
орган Кіровоградського
обласного комітету
ПКСМ України.
На українському мові.

Газета
виходить
у вівторок,
четвер
і суботу.

316050, МСП
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

Відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патриотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолабораторія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України.
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.